

Reusdigital.cat us recomana cultura per Sant Joan

Les propostes són dues pel·lícules i la música d'una compositora grega

Marià Arbonès recomana la música d'Eleni Karaindrou | ECM Records

Aquest cap de setmana de Sant Joan, amb Sant Pere a tocar, des de **Reusdigital.cat** ens hem decidit a recomanar-vos producció cultural per tal que la que compartiu. Parlem de cinema, de sèries, de discos i de llibres, i de fer córrer tota aquesta bellesa. Us hi afegiu?

Marc Busquets recomana "Día de fiesta", de Jacques Tati

Sempre és bo recuperar les pel·lícules de Jacques Tati, en especial a l'estiu. Perquè es gaudeixen amb temps, amb calma, perquè conviden a gaudir dels petits detalls de la vida i perquè animen, encoratgen, i són una celebració.

El 1949, Tati va estrenar *Día de fiesta*, una delícia ambientada al poble de Saint Sévère, on els veïns es disposen a gaudir d'una gran festa. Carrers engalanats, banderes als balcons, el cafè a punt per acollir un ball... Són retalls de vida, un i mil detalls que conformen una aproximació costumista a una època passada però que encara perviu.

L'antiheroi és el carter François, decidit a donar un cop de mà per tal que la festa sigui un èxit. Com que és un sapastre, però, provocarà més d'un desastre, més d'un ensurt i unes quantes situacions hilarants. Com a curiositat, cal apuntar que Tati va rodar la pel·lícula en color. Temps més tard, quan la va presentar, va ser en blanc i negre. Va ser la primera pel·lícula de Tati com a

director i estrella, qui després perfeccionaria el seu estil còmic fins a esdevenir un referent per a moltes generacions.

A *Día de fiesta* assistireu a una gran col·lecció de gags visuals, no especialment elaborats però sí molt eficaços. Si a més hi afegiu certa lectura melancòlica, malgrat l'esclat de joia, haureu copsat plenament l'essència del cinema de Tati.

Día de fiesta és al catàleg de Prime Video:

Estel Romeu recomana "El guardián invisible"

Pel·lícules d'intriga, crims a resoldre i crispetes: un dels millors plans per passar l'hora de la migdiada o una nit d'estiu calorosa. Així que aquesta setmana la meva recomanació cultural és la pel·lícula *El guardián invisible* que, plena d'intriga, us mantindrà desperts fins al final.

Sent la primera entrega de la trilogia del Baztán, *El guardián invisible* es va estrenar el 2017 i és una adaptació del llibre amb el mateix nom de Dolores Redondo. Situada a la vall del Baztán, una zona del nord de Navarra, la pel·lícula tracta sobre la investigació de l'assassinat d'una adolescent trobada a la llera del riu Baztán, a la localitat d'Elizondo.

El film és un thriller ple d'intriga i tocs sinistres que desengrana aquest crim de la mà de la protagonista, la inspectora Amaia Salazar. Barrejant els problemes personals i la història familiar de Salazar amb l'assassinat, es va descobrint a poc a poc què és el que ha passat. La història, però, continua amb la trilogia completa formada per *Legado en los Huesos* (2019) i *Ofrenda a la tormenta* (2020), totes disponibles a Netflix.

No obstant, si sou aficionats a la lectura i teniu ganes d'endinsar-vos en una novel·la negra, espereu a veure les pel·lícules i comenceu pels llibres que, de fet, van ser un fenomen amb 700.000 exemplars venuts. Però tant sigui cinema o lectura, aquí us deixo una recomanació que en val per dues o, fins i tot, tres si veieu la trilogia sencera.

Marià Arbonès us recomana la música d'Eleni Karaindrou

Aquest cap de setmana us convido a escoltar la música d'Eleni Karaindrou (Teichio, Grècia, 1941), una compositora de música contemporània molt lligada al teatre i al cinema, sobretot el del director grec Theodor Angelopoulos.

Karaindrou sempre ha estat una gran activista en defensa dels recursos culturals del seu país i, en el seu moment, en contra de la dictadura dels coronels, que la va obligar a marxar de Grècia. A més de composició musical, va estudiar arqueologia i història a la Universitat d'Atenes, carreres que va perfeccionar a la ciutat de París, on va cursar una especialitat en etnomusicologia. Aquests estudis li van permetre acostar-se a la música tradicional grega, que forma part del particular estil de composició que la caracteritza. La seva música, d'una gran sensibilitat, incita a viatjar i a imaginar paisatges.

El 1975 va començar la seva carrera component partitures per a pel·lícules, sèries i documentals, a més de catapultar la cantant Maria Farantouri. Els anys vuitanta va conèixer el cineasta Theodor Angelopoulos, amb qui va col·laborar durant gairebé trenta anys component partitures d'excel·lent qualitat musical, com ara les bandes sonores de les pel·lícules *La mirada d'Ulisses*

(1995), *L'eternitat i un dia* (1998) o *Eleni* (2004). El cinema d'Angelopoulos són viatges a través de la història, la política, l'art i la humanitat de Grècia i d'Europa.

També ha estat important per a ella l'amistat amb Manfred Eicher, fundador i director artístic d'ECM (Edition of Contemporary Music), que va esdevenir una figura fonamental per a Karaindrou perquè li va permetre ampliar les seves concepcions musicals. Bona part de la seva discografia està enregistrada en aquest gran segell discogràfic.

La cançó que us presento, *To Vals Tou Gamou*, pertany a la banda sonora del film *L'apicultor*, dirigida per Angelopoulos. En aquesta pel·lícula, Eleni Karaindrou compta amb la presència del saxofonista noruec Jan Garbarek, a qui va conèixer al segell ECM i que s'ajusta perfectament al seu to melancòlic i a la seva textura musical i cinematogràfica. La pel·lícula, amb Marcello Mastroianni en el paper de protagonista (Spyros), narra el viatge d'un home madur que segueix el rastre de les flors i la seva relació amb una noia.